

[Kirsten Lee]

To gange tidligere, nemlig i 1929 og i 1983, har Socialdemokratiet stemt imod finansloven. Da hr. Svend Auken i 1983 skulle forklare, hvorfor han stemte imod finansloven, brugte han et citat af Bertel Dahlgaard fra 1929. Hr. Bertel Dahlgaard sagde da: »Efter at Det Konservative Folkeparti, regeringens hidtidige støtteparti, har erklæret, at partiet ikke agter at stemme for finansloven, er spørgsmålet om finanslovens vedtagelse efter vor opfattelse fra at være spørgsmål om vedtagelse af en bevillingslov blevet til et politisk spørgsmål, hvor det søges lagt over på oppositionen at opretholde regeringen.«

Det argument holder ikke nu, for den finanslov, vi vedtager i dag, har et komfortabelt flertal på 99 mandater bag sig.

Finansloven bør efter vor opfattelse fortsat være et spørgsmål om, at Folketinget vedtager en bevillingslov, og ikke et politisk spørgsmål.

Det Konservative Folkeparti slog en skæver i 1976 og undlod at stemme for finansloven. I 1977 var De Konservative igen på rette vej, og hr. Erling Olsen glædede sig da også med rette over, at partiet var tilbage i de ansvarlige partiers rækker.

Jeg synes også, det er værd at erindre om, at Mogens Camre i 1982 sagde, at den finanslov, man stemte for, ikke var nogen god finanslov, men, fortsatte han om Socialdemokratiet: »Vi er et ansvarligt parti, og landet skal have en finanslov.«

Ja, landet skal have en finanslov. Hvor er de ansvarlige Socialdemokrater? Denne finanslov er blevet til blandt højst umage partier, som har forhandlet sig til rette trods meget store, grundlæggende forskelle i synspunkterne. Efter mange års protestpolitik vil Fremskridtspartiet i år tage et medansvar for en finanslov. Jeg hørte hr. Behnke sige i går, at nu havde man indgået kompromiser på begge sider af bordet. Det er nye toner, men det er nu engang demokratiets vilkår i et land, hvor ingen enkelt har hele magten og kompromiser skal findes, for at demokratiet kan fungere.

Hr. Glistrup har ikke kunnet skjule, at han og Fremskridtspartiet hidtil har haft skattesnyderi og billig demagogi som eneste eksistensberettigelse. Fristelsen til at slå politisk plat af de ændrede skattelove har været for stor for hr. Glistrup. Når man som han har viet hele sit liv til bekæmpelse af skattelovgivningen, er det må-

ske kun at vente, at man ikke skal kunne se andre aspekter i de indgåede aftaler end tumlepladser for skatteal.

Vi tager afstand fra hr. Glistrups udtalelser.

Den finanslov, vi har forhandlet os frem til, er en ansvarlig finanslov, som er udtryk for de økonomiske muligheder, vi har her og nu.

Den består af det finanslovsforslag, der blev fremlagt i august 1989, den består af lempelser i selskabsskatten til gavn for erhvervslivet og beskæftigelsen, og den består i afgiftslempelser af hensyn til grænsehandelen. Disse elementer er udtryk for regeringens politik.

Og dertil består den af afskaffelse af renteafgiften, som SF og S gerne ville drille med at afskaffe. Det figenblad vil vi gerne lade Fremskridtspartiet dække sig med.

I Det Radikale Venstre gør vi det nødvendige arbejde. Det budget, der nu er udsigt til, har et underskud på 7 mia. kr. Derfor er en stram finanspolitik, dvs. besparelser, fortsat nødvendig. Men dansk økonomi er på langt bedre spor, end den længe har været. Eksporten er stigende. For første gang i mange år var der i august, september og oktober 1989 et overskud på ½ mia. kr. på betalingsbalancen. Der er grund til en smule optimisme. Men vi lader os ikke friste til at føre overforbrugspolitik.

Det, der ligger for, er løsningen af de grundlæggende strukturelle problemer. De problemer kræver brede forlig hen over midten i dansk politik. Det har kunnet lade sig gøre gennem de sidste 7 år at forhandle sig bredt til rette om store ting som skattereformer, realrenteafgift og omlægningen af arbejdsmarkedsafgifterne. Dertil har vi indgået et milliardforlig om en aktiv arbejdsmarkedspolitik. Alt sammen er det elementer i den økonomiske genopretning.

Vi skal videre med de strukturændringer, der er nødvendige for, at vi kan reducere ledigheden kraftigt, få overskud på betalingsbalancen, lette skattetrykket og betale vores gæld.

Vi har i Det Radikale Venstre den opfattelse, at det ikke er reelle politiske forskelle, der skiller parterne, men det er partitaktiske hensyn. Det lykkedes ikke Socialdemokratiet at fremprovokere et valg i denne omgang. Det ville Socialdemokratiet jo gerne have brugt Fremskridtspartiets stemmer til, men det ville have været en fornærmelse mod befolkningen. Det, vi har gjort, er, at vi har talt til 90 for at sikre en finanslov.